USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2011, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2012, č. j. 2 Ad 91/2011 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Městského soudu v Praze byla odmítnuta žaloba stěžovatele a o nákladech řízení rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti tomuto usnesení kasační stížnost datovanou dnem 12. 1. 2012. Přípisem ze dne 12. 6. 2012 pak stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu krajského soudu zjistil, že kasační stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo stěžovateli doručeno dne 5. 4. 2012. Stěžovatel podal kasační stížnost datovanou dnem 12. 1. 2012 až dne 24. 4. 2012 u Městského soudu v Praze. Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Z uvedeného tedy vyplývá, že kasační stížnost stěžovatele byla podána opožděně, neboť lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula dne 19. 4. 2012. Podle § 106 odst. 2 poslední věta nelze zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti prominout. Stěžovatel byl také v usnesení napadeném kasační stížností řádně poučen, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Je tak dán neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, proto Nejvyšší správní soud stěžovatelovu kasační stížnost odmítl v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení za daného procesního stavu Nejvyšší správní soud nerozhodoval. Tento postup je v souladu s ustálenou judikaturou zdejšího soudu, např. s názorem vyjádřeným v rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, dostupném na www.nssoud.cz. Zdejší soud v citovaném rozsudku uvádí: *Je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádosti navrhovatele o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s., ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 s. ř. s. odmítnut, či v zákonem stanovených případech řízení zastaveno.*

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu